TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson. Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Murheellista "industrialismia"

Tavattoman paljon ovat suomalaiset työläiset tulleet harhaan johdetuksi sen ryhmän taholta, joka joitakin vuosia sitten perin kevytmielisellä tavalla ja vain ryhmäriitojen luoman katkeruuden ja sisun kannustamana antautui anti-valtiollisen syndikalistisen aatesuunnan omaksujaksi ja selitti ryhtyvänsä edustamaan industrialistista unionismia I. W. W. liiton mukana ja sen johtamana.

I. W. W:llä ei kuitenkaan vielä tänäkään päivänä ole mitään tekemistä heidän lehtensä ja laitoksiensa kanssa.

Canadan Sault Ste Mariessa on sikäläinen O. B. U. puutavarateollisuustyöläisten osasto pitänyt kokouksen, jossa on evästetty edustajia piirin teollisuusunion konventsioniin. Tästä kokouksesta Industrialisti kertoi suurella otsikolla, että Vapauden toimittaja H. Puro on eroitettu O. B. U:sta siksi, että on käyttänyt union varoja väärin ja rikkonut union sääntöjä. Samassa lehdessä julaistu pöytäkirjan pykälä kertoo seuraavaa:

"12:sta ehdotus. Ehdotetaan että K. K. Hakola ja H. Puro erotetaan L. and C. W. I. U. of the O. B. U. Perustelut minkä tähden: K. Hakola on rikkonut Sudburyn piirin sääntöjä ja käyttänyt union luottamusta väärin S. S. järjestön hyväksi joka on poliittinen järjestö ja H. Puro on tehnyt hajoitustyötä Sudburyn piiriä ja Port Arthurin piiriä vastaan Vapaus lehden kautta ja käyttänyt union luottamusta väärin kun on union varoilla mennyt Vancouveriin L. W. I. U. of the O. B. U. yleiseen konventsioniin S. S. järjestöä ja Vapaus lehteä edustamaan ja ollut vielä samalla matkalla S. S. järjestön organiseeraajana, siis rikkonut Sudburyn piirin sääntöjä. Tästä pykälästä keskusteltiin kiivaasti, vaan hyväksyttiin kuitenkin ilman vastalauseita."

Vapaus on hyväksytty viralliseti OBU. äänenkannattajaksi. Ja suomalainen sosialistijärjestö Canadassa on julistautunut OBU. propagandajärjestöksi. Mutta suomalaiset tuplajuulaiset ovat kaiken aikaa siitä huolimatta tehneet siellä hajotustyötä Vapautta ja järjestöä vastaan muka siksi, että se on keltanen.

Toimittajan erottamisehdotus perustuu nyt sille, että hän on käyttänyt union varoja väärin toimien Vancouverin konventsionimatkallaan samalla suomalaisen järjestön hyväksi, pitäen puheita ja niissä puolustanut poliittista toimintaa jne. Samassa Soon kokouksessa on myöskin evästykseksi hyväksytty päätös, "että Sudburyn piirikonventsioni hyväksyy ainoastaan Industrialistisen union ja että kaikilta delikeiteiltä, organiseeraajilta ja luottohenkilöiltä kielletään oikeus kuulua mihinkään poliittiseen puolueeseen jäsenenä tai tehdä sen hyväksi agitatsionityötä."

Vapaus lausuu tämän johdosta seuraavaa:

"Joukko Soossa, Ont., OBU:hun kuuluvia työläistovereita näyttää kovasti innostuneen karkottamaan kaikki sosialistit pois uniosta. Tuskin missään mädäntyneemmässäkin gompersilaisessa ammattiuniossa on mennyt sosialistivaino niin pitkälle kuin nyt soolaisten päätökset osottavat heidän aikovan mennä. IWW. on yleensä tunnettu antavan sangen vähän tai ei ensinkään arvoa poliittiselle toiminnalle, mutta se ei ole milloinkaan pyrkinyt rajottamaan jäseniensä poliittisia oikeuksia ja toimintaa poliittisissa järjestöissä. Joku vuosi sitten tehtiin IWW:n konventsionissa päätös, että sen palkatut organiseeraajat eivät saa ottaa palkattua virkaa miltään poliittiselta puolueelta. Emme tiedä onko tuokaan päätös enää voimassa."

Yleensä unionistien keskuudessa nykyään kasvaa ja vakaantuu sellainen käsitys, ettei pelkkä taloudellinen toiminta riitä. Tuplajuulaisille on opetettu tätä sekä tästä maasta, että Europasta käsin. Ja viralliseen I. W. W. toimintaan nähden sillä on ollut jo ainakin se merkitys, että se viime konventsionissaan päätti kieltää lehdiltään ja laitoksiltaan oikeuden parjata sosialisteja, mutta suomalaisilla Industrialistin seuraajilla ja sen kirjeenvaihtajilla ei ole tästä mitään tietoa, eivätkä he sellaisista mitään välitä. Kun näistä asioista heitä asetetaan lujille, niin on tavallista, että he silloin kieltävät lehtensä ja sanovat ettei se ole I. W. W. lehti, mutta joka tapauksessa kuitenkin se ja sen agentit jatkavat Canadassa tuota roskaista työtään työväenliikkeen hajottamiseksi.

Täälläkin yhä vielä näkee samoja ilmiöitä. Muutamilla paikkakunnilla ovat sosialistit koettaneet päästä näiden työläisryhmien ja heidän osastojensa kanssa yhteistoimintaan, mutta siitä on ollut monin paikoin vain se seuraus, että ovat saaneet hurjat haukkumiset ja asiattomia parjauksia heidän lehtensä kirjeenvaihtajien kautta. Sillä tavalla on tapahtunut esim. Minnesotan rauta-alueella muutamilla paikkakunnilla. Aberdeenissäkin huomaa samoja ilmiöitä. Industrialistin kirjeenvaihtajia elähyttää sama moraali kuin niitäkin, jotka Canadassa koettavat hajottaa industrialistisen unionistisen liikkeen edistymistä kaikenlaisilla vehkeillä.

Tämän ohella on kuitenkin todettava, että suomal. järjestöstä ulkona olevien keskuudessa on paljon hyvää luokkatietoistakin ainesta. Niin sanottuja "poliittisia radikaaleja" on paljon eri paikkakunnilla ja heidän katsomuksensa lyövät yhtään tarkoituksen mukaisen työväenliikkeen edistämisessä todellisten luokkatietoisten sosialistien kanssa. He ovat vasemmistososialisteja ja ovat olleet sitä jo ennen kuin sellainen on päässyt suomal. järjestössä mihinkään mittaan kehittymään. Näiden aineksien tulisi koettaa lopettaa se peli mikä tuplajuulaisuuden nimellä suomal. keskuudessa aiheuttaa paljasta vahinkoa työläisten liikkeessä.

TYÖN JA PÄÄOMAN TAISTELU

Kapitalismi on kansainvälistä ja porvaristo on kansainvälistä, työ on kansainvälistä. Siis täytyy myös työväenliikkeen olla kansainvälistä.

Maailmansota tapasi köyhälistön heikosti järjestyneenä kansainvälisesti. Maailman köyhälistön internationale oli vain kokoelma kokouksia ,julistuksia ja tyhjiä sananparsia. Kun tuli eteen tositoiminnan hetki, jolloin ollisi pitänyt estää suuri kansainvälinen onnettomuus, todettiin suruksi, että mitään todsiasiallisia siteitä ei eri kansojen köyhälistön välillä olluttkaan, ei mitään laitoksia, elimiä, jotka olisivat voineet voimalla tarttua asiain kehitykseen ja estää häpeänpäivän. Keinoja. ei puuttunut, tahtoa ei myöskään ainakaan suurilta joukoilta, puuttui vain hyvin järjestettyjä ja keskitettyjä voimalaitoksia, aivoja niin sanoaksemme, jotka olisivat panneet koneiston käyntiin. Jäätiin keskustelemaan, väittelemään sillä aikaa kun porvaristo kansain mieltä lainkaan kuulematta häikäilemättä kävi suoraan toimintaan, ja onnettomuuden jo tapahduttua suurennettiin se vielä moninkertaiseksi sotkeutumalla selvällä polulla kaikenlaisiin porvariston asettamiin "kansallisiin" ja "isänmaallisiin" satimiin.

Tällä hetkellä on asiaintila hiukan parempi. Tosin ei kansainvälinen toiminta ole nytkään lainkaan mallikelpoista, hyvin järjestettyä ja pontevaa, kuten sen tulisi olla, mutta useat merkit osoittavat, että ollaan menossa parempaan päin. Kansainvälisiä järjestöjä on kyllä nykyisin kaksi, toinen ja kolmas internationale, joten tilanne voisi ensi silmäyksellä näyttää synkemmältä kuin koskaan ennen, nämä järjestöt kun vielä käyvät katkeraa taistelua toisiaan vastaan, mutta toiselta puolen voidaan näyttää työväestön kansainvälisen toiminnan alalta esimerkkejä, jotka ovat aivan uusia tässä suhteessa ja puhuvat nopeasta edistymisestä. Työväestö uskaltaa jo nykyisin ryhtyä julkiseen taisteluun jotain porvarillista hallitusta vastaan aivan kuin joku suurvalta jotain toista valtaa vastaan ja taistelukeinoina käytetään kaikki tunnetut mahdolliset.

KONGRESSI SYYPÄÄ NYKYISEEN LEVOTTOMUUTEEN

Eräässä amerikalaisessa työväenlehdessä kirjoittaa Charles M. Kelley seuraavaa:

Kongressin menettely myöntäessään rautateiden kontrollin yksityisille pankkiireille ja antaessaan niille suurta rahallista avustusta yleisistä varoista ja siten asettaen rautateiden omistajat huomattavasti edullisempaan asemaan muista teollisuuden harjoittajista, palveli Amerikan kansan riistäjiä ja muodostui tämän kansakunnan parhaiten etujen vastustukseksi.

Kongressi on suoranaisessa edesvastuussa nykyiseen sietämättömään tilanteeseen kaupassa ja teollisuudessa, kansan joukkojen miljoonien dollarien menetykseen tehtailijoiden ja lähettäjien hyväksi; satojen tuhansien työläisten työttömyyteen ja siihen nyt jo huomattavaan puutteeseen, joka ensi talven aikana muodostuu todelliseksi kärsimykseksi välttämättömyyksien puutteen takia.

Ne ovat syypäitä myöskin siihen, että noin viiden ja kuuden sadan miljoonan dollarin vaiheilla yleisistä liittovaltion varoista siirtyy voitto-osinkoina jaettavaksi yksityisille korporatsioneille. Ne pakoittavat yksityisten kansalaisten maksamaan veroja muutamien yksityisten liikemiesten voittojen kartuttamiseksi ja rautatieparoonien tuhlauksen mahdolliseksi tekemiseksi.

Kongressi on syyllinen siihen, että uusi viiden tai kuuden sadan miljoonan dollarin verotaakka on asetettu Amerikan kansalle. Se on suoranaisesti hyväksynyt kolmesataa dollaria lisää menoja jokaiselle amerikalaiselle perheelle, että rautateiden omistajat voisivat jatkaa manipuloimistaan ja keinotteluaan yksityisten tulevaisuuden loistavaksi saattamiseksi.

Jokainen, joka äänesti Cummins-Esch lakiehdotuksen hyväksymiseksi, tiesi mitä se tulee merkitsemään. Kongressille osotettiin sen turmiolliset seuraukset. Osotettiin, että jokainen vuosi tulee merkitsemään suurille rautatiekorporatsioneille sataa miljoonaa dollaria lisää tuloja, jotka ovat poissa Amerikan kansalta. Tämä arvio kuten nyt nähdään on kuitenkin ollut liian pieni siihen verrattuna mitä rautatiet kansalta todellisuudessa tulevat riis tämään.

— Ruotsin sosialihallitus on saanut valmiiksi kuluvan vuoden ensimäisen neljänneksen jatkuvan juopumistilaston luku on 11,654, joka sisältää 11,475 miestä ja 183 naista. Katsaus juopumisrikosten suuruuteen niinä neljänneksinä, joista tähän saakka on samallaisia numeroita, osoittaa seuraavaa: Vuonna 1917 keskimäärin neljännestä kohden 4,630; ensimäinen neljännes vuonna 1918—3,006, toinen neljännes 4,740, kolmas neljännes 5,343 ja neljäs neljännes 5,765, ensimäinen neljännes vuonna 1919—5,980, toinen neljännes 9,598, kolmas neljännes 9,697 ja neljäs neljännes 9,828, sekä ensimäinen neljännes vuonna 1920—11,654.

— Jos haluat työskennellä kymmenen tuntia pienemmällä palkalla kuin mitä nyt saat kahdeksalta tunnilta, niin älä liity unioon ja jos siihen jo olet liittynyt, niin älä maksa jäsenmaksujasi, älä käy järjestösi kokouksissa ja aina ankarasti arvostele niitä tovereitasi jotka käyvät kokouksissa ja maksavat maksunsa ja ennenpitkää on sinulla kymmenen tunnin työpäivä.

— Hallituksen maanviljelysviraston antamien ennakkolaskelmien mukaan Yhdysvaltain perunasato vuonna 1920 tulee olemaan yhteensä 402,134,000 bushelia.

— Kenraali Wood'ilta, joka "runnasi" republikaanien presidentin ehdokkaaksi Chicagossa pidettyyn nimityskokoukseen saakka, ilmoitetaan jääneen jakamatta viisitoista tonnia vaalikirjallisuutta, mutta se ei kuitenkaan mennyt aivan hukkaan; ylijääneestä kirjallisuudesta saatiin $650 kun se myytiin eräälle juutalaiselle romukauppiaalle.

Työläisten kansainvälisestä toiminnasta

Karl Marx, Fredrick Engels ja toiset heidän aikaisensa sosialistit käsittivät, että työväenkysymys voidaan ratkaista vain kansainvälisen toiminnan kautta. Niinpä jo ensimäinen kansainvälinen pyrki liittämään yhteen koko sivistyneen maailman kumoukselliset ainekset yhteen kansainväliseen järjestöön. Mutta kuten tunnettua senaikainen murroskausi oli Länsi-Europan valtioissa viimeisen feudaalisen kuonan puhdistamista. Yhteiskunnalliset olot eivät olleet kehittyneet siihen pisteeeseen, että kommunistien toivoma köyhälistön vallankumous olisi ollut mahdollinen.

Viime vuosisadan viidestäkymmenestä seitsemäänkymmeneen oli ajanjakso, jolloin Europan kapitalistiset maat laskivat valtansa alle koko maapallon. Tuona aikana avaantui kapitalistiselle tuotannolle kokonaisia maapallonosia, kuten Amerika, Australia ja osa Aasiasta. Tavaramarkkinat laajentuivat, pääomalle ja työvoimalle avautui uusia aloja uusissa maanosissa. Tuo kansainvälinen yhteiskuntatilanne se oli, joka teki mahdottomaksi ensimäisen kansainvälisen menestymisen. Ne anarkistien ja sosialistien väliset periaate- ja menettelytapariidat, joita pidetään syynä mainitun järjestön kukistumisena, jouduttivat vain taloudellisten lakien määräämän järjestön kuolemaa.

Toinen kansainvälinen syntyi ja kasvoi aikana, jolloin kapitalistinen kehitys kulki eteenpäin tasaisesti, kuten aivan oikein nykyinen Toverin vastaava E. Sulkanen on hiljattain puheissaan ja kirjotuksissaan selittänyt. Siitä johtui Toisen Kansainvälisen maltillinen, sävyisä toiminta. Mutta on kokolailla harhaan johtava se tulkinta, että mainittu järjestö olisi kokonaan ollut reformistinen. Olihan koko järjestön olemassaolon aikana tavantakaa hyvinkin vakavia suuntariitoja. Vieläpä syntyi erityisiä koulukuntia, jotka pohtivat millä menettelytavoilla parhaiten päästään sosialistiseen yhteiskuntaan. Onhan meille hyvin tunnettu niin sanottu revisionistinen suunta, jota nimitetään myöskin oikeistolaisuudeksi, joka sisältää: työväki saavuttaa pyrkimyksensä parhaiten kapitalistisen valtion puitteissa lainlaadinnan kautta. Uudistustoimenpiteillä työläiset voivat korjata ne vammat ,mistä kärsivät kapitalismin aikana. Mainittu suunta piti toimintansa päämääränä uudistusten saavuttamisen. Mitään kaukaista päämäärää työläiset eivät tarvitse, on vain kohdistettava toiminta taloudellisiin ja valtiollisiin uudistuksiin ja niiden kautta poistaa kapitalistien yliherruus työläisten harteilta. Siinä mielessä puolueen on valittava edustajia lainlaatijakuntiin. Puolueen osanottoa porvarillisiin hallituksiin suositeltiin. Revisionistit uskoivat, asteittain työläiset valtaavat taloudelliset ja politilliset yhteiskuntaorgaanit työläisten käsiin ja siten päästään yhteiskunnan valtiaaksi ilman vallankumousta. Kehityksen kautta kulkee tie sosialistiseen yhteiskuntaan, oli heidän mielilauseensa.

Toisaalta kumoukselliset ainekset, joita nimitettiin vasemmistolaisiksi, selittivät: Kapitalistisen yhteiskunnan luokkamuodostumat ovat senlaatuiset, ettei luokkien välisiä vastakohtia voida poistaa muutoin kuin kumoamalla perinpohjin vallitseva järjestelmä. Nämä ainekset selittivät: Työläisten päämääränä tulee olla pyrkiminen luokattomaan yhteiskuntaan. Taloudelliset edut ovat poistettavat, joka ei käy päinsä muutoin kuin kumoamalla yksityisomistusoikeus tuotannon ja jaon välineisiin, jotka ovat luokkaherruuden perusteena. Tätä päämäärää eivät työläiset saa unhottaa käytännöllisen työväenliikkeen kustannuksella. Työväenluokan oloja on parannettava vain siinä mielessä, että sen kautta voimistutetaan työläiset kykeneviksi valtaamaan yhteiskunnan yliherruus, silloin kun olosuhteet tekevät sen muutoin mahdolliseksi. Parlamentarisella toiminnalla on vain agitatoorinen merkitys. Sosialistien osanottoa porvarillisiin hallituksiin pidettiin vaarallisena sosialismille. Sen kautta tylsistyy työläisten vallankumouksellisen keihään kärki. Näin selittivät työväenkysymyksen ratkaisua viimeksimainitut ainekset. Noin vastakkaisia oppisuuntia sisälsi Toinen Kansanvälinen järjestö.

Rauhallisissa oloissa saattoivat työskennellä yhdessä vastakkaisia oppisuuntia edustavat ryhmät, vaan kriitillisellä hetkellä ne olivat pakotetut lähtemään omille teilleen.

Yleiseuropalainen sota asetti sosialitien toiminnan vaakalaudalle: pysyäkö uskollisena köyhälistön kansainväliselle asialle, tahi antaakö voimansa kansainväliselle imperialismille. Oikeistolaiset pettivät työläisten asian ,ryhtyivät militaristien aseenkantajiksi. Vasemmistolaiset pysyivät uskollisena omalle asialleen.

Noista viimemainituista aineksista on kokoonpantu Kolmas Kansainvälinen. Ikävä kyllä, se ei tole jaksanut koota kaikkien maiden kumouksellisia aineksia yhteen järjestöön. Ei sentähden, etteikö se olisi halukas sitä tekemään, jos sillä olisi vapaat kädet toimia. Luultavasti Kolmas Kansainvälinen olisi sen tehnyt, jos ei kansainvälinen imperialistinen mahti olisi vaikeuttanut toimintaa. Moskovan Kansainväliselläkin on liian suppea ja puutteellinen ohjelma, sen menettelytapaohjeet ovat liian ylimalkaisia ja hämäräperäisiä. Niiden tietojen mukaan mitä olemme saaneet sen viimeisestä kokouksesta, näyttää siltä, ettei sielläkään jaksettu luoda semmoista ohjelmaa, mikä soveltuisi kaikkien maiden työläisille toiminta-ohjeeksi.

Jos on totta, mitä olen huhupuheiden mukaan kuullut, että mainittu järjestö vaatii samoja menettelytapoja käytäntöön kaikissa maissa kuin Venäjällä, niin silloin se ei ole mikään kansainvälinen, se on pikemmin kansallinen. Olisihan hulluutta, pos tämän maan työläiset vaatisivat kiinalaisilta työläisiltä Kiinassa samoja menettelyjä vapaustaistelussa, mitä täällä käytetään. Vaan emme voi uskoa sitä todeksi. Sehän olisi sivan vastakkainen yleiselle bolshevikien menettelytavoille. Hehän ovat luvanneet itsekullekin kansalle oikeuden järjestää omat sisäiset asiat sen mukaan kuin se soveltuu heidän oloihinsa.

Työläisten kansainvälinen asia on tällä hetkellä sekava. Eikä se ennen selvene kuin kaikkien maiden työläiset voivat vapaasti keskustella yhteisistä menettelytavoista.

Peter Kähkönen.

Tietoja Venäjältä

VENÄJÄN MAASEUDULTA.

"Isvestija" kertoo:

Pimeyden ja juoppouden valtaama maaseutu on viime vuosina siihen määrään edistynyt, että sitä on vaikea tuntea. Talikynttilöiden asemasta — sähkövalo, kapakkojen asemasta — teatteri, kulakkipetosten asemasta voiton tarkoituksessa — rauhallinen elämä, kollektiivinen työ. Siitä ei ole pitkiä aikoja kulunut, kun talonpojat vielä eivät olleet kuulleet mitä sähkövalo on. Ja johtaa sähkövaloa maaseudulle — sitä ei vanhaan aikaan voinut edes ajatella.

— Poliisi ei salli — sanottiin väestölle Tsarskoje Selon kihlakunnan Orlinskin voolostin hallituksessa, kun talonpojat v. 1912 kääntyivät sinne pyynnöllä saada johtaa sähkövaloa.

— Minkätähden? — ihmettelivät he.

Mutta heille ei voinut kukaan vastata muuta kuin tämän:

— Eivät salli — siinä kaikki!

Minkätähden maaseudulle ei saanut johtaa sähkövaloa, sitä emme mekään tiedä. Mutta nyt ei ole poliisia ja maaseutu voi vapaasti vaihtaa epämukavan pärevalkean ja kalliin petroolilampun mukavaan ja helppoon sähkövaloon.

Ja vaihtavat.

Vanhassa Siverskoissa ja Kurovitsissa järjestävät talonpojat jo sähköjohtoja käyttäen hyväkseen entisen Fominin maakartanon turbiineja. Ensikädessä johdetaan sähkövaloa kouluihin ja klubeihin ja sitten myöskin talonpoikain taloihin. Ei tule kauan kestämään ennenkuin kirkkaiden sähkölamppujen valossa tullaan opiskelemaan kylien kouluissa, näyttelemään maaseudun teattereissa ja tanssimaan klubeissa.

Jo nyt on Uralissa paljon tehdaskyliä, joissa sähkövalo on tavallinen ilmiö . Ja sellaisiksi tulee tämä ilmiö läheisessä tulevaisuudessa kaikkialla.

ERÄS TYÖRINTAMAN SUURI VOITTO.

Rjasanin läänissä Shaturskoin piirissä Moskovassa on avattu uusi käytännöllinen sähköasema, joka tulee antamaan sähkövoimaa Moskovan yleiselle sähköverkolle ja "elektroperedatshille."

Tällä uudella sähköasemalla on suuremmoinen merkitys teollisuudelle Moskovan piirissä. Shaturskoin piirissä runsaasti löytyvää polttoturvetta on vaikea muuanne kuljettaa liikennekaluston voimattomuuden vuoksi. Sitäpaitsi sisältää se turveainetta, jotka ovat kelpaamattomia poltettaviksi, lähtien niistä paljon kaasuja jne.

Mutta jos tämän polttoturpeen käyttää paikalla tuossa sähkölaitoksessa, antaa se sähkövoimaa, joka ilmajohtoja pitkin virtaa teollisuuspiireihin, siten tuottaen suurta hyötyä.

Shaturskoin turvealue tulee palvelemaan myöskin omaa piiriänsä, sillä uusi sähköasema antaa valaistuksen viidelle lähikylälle. Tämän sähköaseman rakennustyöläiset, jotka kaksi vuotta suurten vaikeuksien alaisina ponnistelivat, saavat nyt iloita siitä, että he ovat luoneet uuden työn linnoituksen.

Tämän uuden sähköaseman avaus tapahtui sangen juhallisesti. Moskovasta saapui erikoisjunilla tilaisuuteen m. m. Yl.-venäl. toimeenpanevan komitean puheenjohtaja Kalinin ja Korkeimman Kansantalousneuvoston puheenjohtaja Rykov, sekä joukko huomattavia neuvosto-työntekijöitä. Turveteollisuuden eri osastojen tarkastuksen jälkeen toimeenpantiin suuri kokous ulkoilmassa ,jossa Shaturskoin työläisille annettiin Moskovan Neuvoston lahjoittama lippu.

BOLSHEVIKIT JA TAIDE.

"Berliner Tageblattissa" on painettuna Genevessä 5 p. elok. päivätty kirje, jossa muun muassa sanotaan: Ensimäisinä päivinä lokakuun vallankumouksen jälkeen sai usein lukea englantilaisista ja ranskalaisista sanomalehdistä, että bolshevikit käyttäytyvät kirkoissa ja museoissa kuin vandaalit. Siten kerrottiin eräässä pariisilaisessa lehdessä varsin seikkaperäisesti ja räikeästi mitenkä venäläiset ja kiinalaiset sotilaat elämöivät Eremitashessa ja leikkaavat Rembrantin tauluja palasiksi tarpeisiinsa. Nyt senjälkeen kun monet sanomalehtien kirjeenvaihtajat ovat käyneet Pietarissa, on paljon näistä mielikuvituksista kumottu. Eremitashen aarteet eivät millään tavoin ole kärsineet, kirkoissa ovat kaikki pyhimyskuvat ja koristukset koskemattomina. Jumalanpalvelus suoritetaan entiseen tapaansa ja tavallisessa järjestyksessä. Neuvostovallan erityisen huomion esineenä ovat teatterit. "Journalin" kirjeenvaihtaja näki Marian teatterissa erinomaisen balettinäytännön.

VENÄJÄN RAUTAMALMI-ALUEET.

Ruotsalaisten asiantuntijain keskuudessa on herättänyt huomiota Moskovan yliopiston professorin, tri Ernst Leystin toimittamat tutkimukset Venäjän ja Ukrainan rajaseuduilla, joiden tutkimusten tuloksena on, että mainitut seudut kätkevät kenties maailman rautamalmialueista suurimman ja rikkaimman.

Prof. Leystin on toimittanut tutkimuksiaan näillä mailla, etupäässä Kurskin kaupungin ympäristöissä, jo neljäkolmatta vuotta ja hänen kokoomansa aineisto on tavattoman laaja. Sikäläiset levottomuudet Venäjällä pakoittivat prof. Leystin lopettamaan tutkimustyönsä ja v. 1918 kuoli hän kärsimysten murtamana, joita oli saanut Venäjällä kokea. Suurella vaivalla onnistuttiin kuitenkin pelastaa hänen arvokas tutkimusaineistonsa ja saattaa se Ruotsiin. Nyttemmin ovat ruotsalaiset asiantuntijat puuttuneet asiaan ja prof. Leystin tutkimusten tulosten nojalla antaneet lausuntojaan. Kaksi ammattimiestä, tri Valfrid Peterson ja kaivosinsinööri Harry J. H. Ratherst pitävät otaksuttavana että prof. Leystin tutkima alue sisältää valtavan malmikerrostuman, jonka pituus on 225 km. ja leveys 160 km.

GORKIN UUSI NÄYTELMÄKAPPALE.

Maksim Gorkin on kirjoittanut uuden komedian, jonka nimenä on "Rabotshij Slovotekov" (Työmies Suupaltto). Kappaletta esitettiin Karl Liebknecht'in ja Rosa Luxemburgin teatterissa (ent. Eläintieteellisessä puistossa). Tässä huvinäytelmässään Gorki huumorilla ja ivalla kuvaa sellaista kommunistityöläistyyppiä, joka pitää vain loppumattomia pitkäveteisiä puheita, mutta minkäänlaiseen vakavaan työhön ei halua ryhtyä.

METSÄNHAKKUUVIIKKO PIETARIN YMPÄRISTÖLLÄ.

"Krasnajan Gasetan" ilmoituksien mukaan, tullaan syksymmällä järjestämään Pietarin polttopuilla varustamista varten erityinen "metsänhakkuuviikko". Aiotaan 60 virtan laajuiselta alueelta Pietarin ympäristöllä valmistaa 300 tuhatta kuutiosyltä polttopuita. Tätä varten tarvitaan 7,000 sahuria, jotka edellytetään saatavan Nischegorodskin, Vjatkan ja Tverin kuvernementeista.

TYÖKARKULAISET HALKOJA PURKAMAAN.

"Krasnaja Gaseta" ilmoittaa, että toimeenpantiin Pietarissa työkarkulaisten pidättämiskierros, jolloin vangittiin 1,800 työkarkulaista, s. o. sellaista henkilöä, jotka eivät olleet missään työssä. Kaikki heidät lähetettiin puulastien purkamistöihin.

KERIPUKKI VENÄJÄLLÄ.

Huolestumista on ilmennyt sen johdosta, että keripukki on alkanut huomattavasti levitä viime aikoina. On ryhdytty tarmokkaisiin toimenpiteisiin kulkutaudin vastustamiseksi.

ULKOMAILTA

Kuljetustyöläisten kansainvälinen yhteistoiminta

Kansainvälisessä kuljetustyöläisten kongressissa Kristianiassa, joka pidettiin tämän vuoden alussa, valittiin erityinen ylihallinto, jonka määräksi jäi käsitellä sille kuuluvat järjestön toimintaa koskevat kysymykset, jotka kulloinkin sattuvat tulemaan esille.

Mitä sen toimintaan tulee, on erityisesti huomattava, että sen ensimäisessä kokouksessa Amsterdamissa viime toukokuun 31 p:nä valittiin toimeenpaneva 5-mjehinen toimikunta, johon kuuluu m. m. Charles Lindley Ruotsista. Nyt on tämä toimeenpaneva toimikunta pitänyt kokouksensa ja ryhtynyt käsittelemään sille jätettyjä kysymyksiä, jotka koskevat kansainvälistä kuljetustyöläisten liittoa.

Tämä toimeenpaneva toimikunta on joutunut käsittelemään m. m. tov. Raatikaisen vankeudessapitämiskysy-